

வேற்றுமையும் சொல்லொழுங்கும்

மொகேஸ்வரி கணேசலிங்கம்

தமிழ் மொழி
நூலகம் மலையாள மொழி
மொழிபெயர்ப்பு

1. முன்னுரை

1-1 தமிழ்த் சொற்கள் தனித்தும், பல சொற்கள் ஒருங்கே ஒழுங்கமைப்பில் தொடர்த்தும் வருவதால் வகைகள் அகலாத வாக்ஷிபம் அமைகின்றது. மறு என்ற பதம் ஒரு தனி வாக்ஷிபம். இங்கு 'நீ மறுப்பாய்' என்பதே மறு என்பதற்கு உணர்ந்த தப்படுகின்றது. ஆனால் நீ என்ற மூன்றாவது சொல்லும் 'ஆம்' என்றும் சிறிதிலும் வராமலே மறு என்ற பதம் 'நீ மறுப்பாய்' என்பதை உணர்த்துவதால் அந்த ஒரு சொல்லே ஒரு வாக்ஷிபமாகின்றது. எனவே திணையில் இது சொற்கள் தொடர்த்து அமைவும் வாக்ஷிபமாகத் தேர்ந்திடுவதால் வகை, வகைய பல சொற்கள் தொடர்த்து அமைவும் அமைப்பு ஏற்படுகின்றது. இது உரை மொழிகளைப் பற்றிய ஒரு பொது வரலாற்றுக் குறிப்பாகும். குறுந்தகைகள் மொழியைப் பேசக் கற்றுக் கொள்ளும் பொழுது, முதலில் ஒரு சொல் வாக்ஷிபத்தினையே அமைக்கின்றனர். பின்னர் இது சொல், மூன்று சொல் ஆய்வதற்கும் அமைவும் வாக்ஷிபம் களைப் பேசுகின்றனர் என்பதையும் இங்கு நாம் மனம் கொள்ளுதல் தகை. வாக்ஷிப அமைப்பில் சொற்கள் தொடர்த்து அமைவும் பொழுது வேற்றுமை உருபுகள் அகலே மூக்கிய பதங்களைப் பெறுகின்றன. மூலம் பெரும் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் தொடக்கம், இன்றுவரை வெளிவந்த இலக்கண நூல்கள் பலவற்றிலும் வேற்றுமை பற்றிக் கூறப்படுகின்றன. ஆனால் அத்தூல்கள் யாவும் வேற்றுமைபற்றிக் கூறுகின்ற பொழுது வேற்றுமை எத்தனை வகைப்படும், அம் வேற்றுமைகளுக்கிரைய உருபுகள் என்ன, அவை எங்கெவ் பொருள்களில் வருகின்றன; வேற்றுமை மலக்கம் என்றும் என்ன என்பன பற்றியே கூறுகின்றன. அவைகளாவதாக மாணவர்களும் வேற்றுமை என்ற இலக்கணக் கூற்றியப் மறுக்கின்ற பொழுது வேற்றுமையின் உருபுகள் யாவை; அவை கொள்ளும் பொருள்கள் யாவை; அத்தகை ஏற்படும் மலக்கம் என்பது யாது என்றே கற்றிற்றுர்கள். ஆனால் இந்த வேற்றுமை உருபுகளாவனவையே தொடரின்கள் வருகின்ற பொழுது எங்கொரு பொருளை மாறுபடுத்துகின்றன என்பதனைப்போ, வாக்ஷிப அமைப்பில் என்ன சிதமான ஒழுங்கமைப்பில் வருகின்றனவென்றோ (வாக்ஷிப அமைப்பில்) எத்தனைகே இடத்தகைப் பெறுகின்றன என்பதனைப்போ அவர்கள் சித்திக்காத தவறியிட்டார்கள் என்றே கூறலாம்.

உதாரணமாக — ஏழைக்கு உணவைக் கொடுத்தால்
 ஏழைக்கு உணவைப் பாசிலீஸீரூந்து கொடுத்தால்
 ஏழைக்கு உணவை மழிடுவோடு கொடுத்தால்
 ஏழைக்கு உணவை வீட்டில் கொடுத்தால்
 ஏழைக்கு தனது உணவைக் கொடுத்தால்

என்ற வாக்விவக்களை எடுத்துப் பார்த்தின்ற போறது. இவ்வாக்விவக்கள் யாவற்றிலும் ஏழைக்கு உணவு கொடுத்தமையே அடிப்படையாக வேலமாக இருந்த போதும் அத்தொடரில் வருகின்ற வேற்றுமை உருபுகள் அவற்றின் போருகில் பக்கிவெறுவீதமாக வேறுபடுத்தி விடுகின்றன என்பது புலப்படுகின்றது. ஆகவே அடிப்படையாக வாக்விவக்களையோ அன்றோம் தொடர் வாக்விவக்களையோ நாம் ஆராய்ச்சிசெய்யவோது வாக்விவ அமைப்பின் வேற்றுமை உருபுகள் பெரும் பக்கிவிசயப் பெறுகின்றன என்பதனை அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. வேற்றுமைத் தொடர்கள் தமிழ் வாக்விவக்களையே அமைத்து வரும் ஒழுங்கு. அக்கொலுக்கின் அடிப்படையில் உண்டாகக் கூடிய புதிய இலக்கண விதிகள் ஆகியவையற்றியே இக் கட்டுரை ஆரம்பிசெய்கின்றது. பரிட்சார்த்த வாக்விவக்களாக அடுத்துத் தமிழ் வாக்விவக்களையே இக்கட்டுரையின் மையமானதுள்ளேன். ஆனால் அவற்றுக்கு திரைம பேச்சுத்தமிழ் வாக்விவக்களை வாசகர்கள் ஒப்பீட்டு தோக்கணம். இங்கு கட்டிக் காட்டப்படும் மொழிப்பகுபுகள் பெரும்பாலும் இரு வகுக்குகளிலும் காணப்படுகின்றனவாகவே யுள்ளன.

1.2 வேற்றுமை பற்றித் தமிழ் இலக்கணகாரர் கற்றியவை

இன்று திவையர் பழம்பெரும் இலக்கண நூல்களாகிய தொக்காய்வியர், நன்னூல் ஆகிய இரண்டும் ஆராய்ச்சி மானவர்களாற் பெரிதும் பயிசெய்யபடுகின்றன. ஆகவே இலக்கணத்தின் ஒரு கருவிய வேற்றுமை பற்றி அத்தூக்கள் என்ன கூறுகின்றன என்பதைப் பார்ப்போம். தொக்காய்வியர் சொல்லுகாரத்திசீ உண்மொத்தம் ஒன்பது இலக்களில் ஒன்று இலக்கள் வேற்றுமை பற்றிசீ கூறுகின்றன. வேற்றுமை இலக், வேற்றுமை மயக்கியக், விசீமரபு என்பவையே அக்கிவக்களாகும். ஆனால் தொக்காய்வியத்தாத மூதல் நூலாகக் தொக்டெறுத்த நன்னூல் பெயரியியின் இறுதியில் வேற்றுமை பற்றி இருபத்தியொன்பது சூத்திரக்களைக் கூறுகிறது.

“வேற்றுமை தாமே ஏறேன மொழிய

விசீவொள் வதன்னை விசீவொ டெட்டே”

என்று தொக்காய்வியர் கூறுகின்றார். வேற்றுமைகள் ஏழு வகையப்படும், விசீவேற்றுமைவையும் ஒரு வேற்றுமைவாகக் கொண்டால் வேற்றுமைப் பாகுபாடு எட்டாகும் என்பது தொக்காய்வியர் கூற்றாகும். வேற்றுமைவகை கூறவந்த நன்னூலார்,

“ஏற்று மெக்கவகைப் பெயர்க்கு மீரூல்ப் போருள்

வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை”

என்று கூறுகின்றார். தொக்காய்வியர் சூத்திரத்தொடு நன்னூல் சூத்திரத்தை ஒப்பீட்டு தோக்கின் நன்னூலார் வேற்றுமை என்றால் என்ன? அது எக்கே வரும்? அது எத்தனை வகையப்படும்? என்பதனைத் தொக்காய்வியரிடும் பாரிக்கத் தெளிவாகக் கூறுகின்றார் என்பது புலப்படுகின்றது. பெயர்க் சொற்கள் இறுதியில் வேற்றுமை உருபுகளைச் சேர்ப்பதனால் பெயரியியின் இறுதியில் வேற்றுமை என்ற இலக்கணக் கூறினைக் கூறியிருக்கலாம், இச்சூத்திரத்திற்கு அடுத்ததாக தொக்காய்

யீயர், தன்னாலார் இருவரும் ஒய்வொரு வேற்றுமைக்குரிய முக்ய உருபுகளைக் குத்திரமாகக் கூறுகின்றனர். இவ்விடத்து மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு தொக்காய்வீயர் 'ஒடு' உருபு கூற. தன்னாலார் 'ஆம்' உருபு கூறுதலொன்றே வேறுபடுகின்றது.

இங்கணத்தின் ஒரு உருவிய வேற்றுமை பற்றி இயக்கண ஆரீசீயர்களும், மொழிவியலாளரும் இங்ஙாறு கூறுவபோதும் சொற்கள் ஒருநிலைஒழுங்கமைப்பில் தொடர்ந்து வருகின்ற போது அங்கே வேற்றுமை என்ன இடத்தை வகிக்கின்றது என்பதனைப் பாசப்போம்.

2. வேற்றுமை இயற்புகள்

தமிழில் பெயர்ச் சொற்களின் இறுதியிலேயே வேற்றுமை உருபுகள் சேர்க்கப் படுகின்றன. ஓர் அடிப்படைய வாக்மியத்தின் வேற்றுமை உருபுகள் இனித்த பெயர்ச்சொல்லைத் தொடர்ந்து, பிறீதொர் பெயர்ச் சொல் வருமிடத்து அம் வாக்மியத்தின் சொக்கொழுக்கினை நாம் மாற்றியமைத்த போதும், ஆறும் வேற்றுமை தனித்த ஏனைய வேற்றுமைகளில் அதன் போலும் மாறுபாடமை கவனித்த தத்தரீயது.

கத்திவாக் கண்ணன் எடுத்தான்
கத்திவாக் கண்ணன் வெட்டினான்

என்ற வாக்மியங்களை

கண்ணன் கத்திவாக் எடுத்தான்
கண்ணன் கத்திவாக் வெட்டினான்

என்று சொக்கொழுக்கினை மாற்றியமைத்த போதும் அம்வாக்மியத்தின் போலும் மாறுபாடகினை, ஆறும்,

கத்திவீனது பிடி முறித்தது
கத்திவீனுடைய கூர் மழுங்கியது

என்ற வாக்மியங்களை

பிடி கத்திவீனது முறித்தது

என்றே

கூர் கத்திவீனுடைய மழுங்கியது

என்றே

மாற்றியமைக்கின்ற போது அங்கே போலும் தொகியாகப் புலப்படாமல் குறிப்பிட தக்க ஒரு பல்பாடும், மேலும், நேற்கூறிய வாக்மியங்களை நோக்குகின்ற போது வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்ற ஏனைய வாக்மியங்களுக்கும் ஆறும் வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்ற வாக்மியத்திற்குவிடையே பிறிதொன்றே வேறுபாடு இருப்பது நோக்கத்தக்கது.

பள்ளிக்கு கண்ணன் போலான்
பள்ளியில் கண்ணன் இருத்தான்

என்று வருகின்ற வாக்மியங்கள் பள்ளிவீனது கண்ணன், பள்ளியினுடைய கண்ணன் என்று தொடக்கிலொழாட்டார், பள்ளியினது கூரை கரித்தது என்று வரும். இங்வேறுபாடு வேற்றுமை உருபை ஏற்ற சொல்லைத் தொடர்ந்து பிறீதொர் பெயர்ச்சொல் வருகின்ற போழுது நோக்குகிறது. இதுவரை குறிப்பிட்ட வேறுபாட்டியல்புகளை மொழிவியல் அடிப்படையில் விளக்கமாக இனி நோக்குவோம்.

2-1. சொற்றொடர் ஒழுங்கு மாறுபடல்

2-1-1 வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்ற சொற்கள் தொடர்ந்து வரக்கூடியவகையில் அமைப்பிடத்தகுந்த அச்சொற்களின் ஒழுங்கு முறை சில சந்தர்ப்பங்களில் மாறுபடுதல் பற்றியோ, ஏனைய சந்தர்ப்பங்களில் மாறுமளிகுத்தல்பற்றியோ தமிழ் இனக் கண்காணிப்பு எவரும் குறித்தாரில்லை. அடியோட வரக்கூடியவகையில் ஐ, ஆம், உடம், ஊ, இன் இருத்தல், இம் ஆகிய உருபுகளில் எவையேனும் ஒன்றினைக் கொண்ட ஒரு சொல் இடம் பெறுமிடத்தகுந்த அச்சொற்களின் ஒழுங்கமைப்பை எவ்வளவு வியும் அமைப்பாகும்.

1. கண்ணன் கத்தியை எடுத்தான்
1 2 3
2. கண்ணன் கத்தியால் வெட்டினான்
3. கண்ணன் தாயுடன் போனான்
4. கண்ணன் மன்னாக்குடி போனான்
5. புன்னிலிக்குத்து இரத்தம் ஓடியது
6. கண்ணன் மரத்தின் கறிநூல்

மேற்கூறியபேர்ப்பட்ட வரக்கூடியவகையில் உதாரணத்திற்கு முதலாவது வரக்கூடியவகையில் எடுத்துக்கொண்டோமெனில் 1, 2, 3 என்னும் ஒழுங்கிலுள்ள தொடர்

- (அ) 2, 3, 1: கத்தியை எடுத்தான் கண்ணன்
(ஆ) 3, 2, 1: எடுத்தான் கத்தியைக் கண்ணன்
(இ) 2, 1, 3: கத்தியைக் கண்ணன் எடுத்தான்
(ஈ) 3, 1, 2: எடுத்தான் கண்ணன் கத்தியை

என்றெல்லாம் மாறுபட்டும் தமிழில் வழக்கக் கடியதாயுள்ளது. இது போலவே ஏனைய வரக்கூடிய ஒழுங்குகளும் மாறுபட்டமைபுத் தக்கன.

2-1-2 ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வேற்றுமை உருபேற்ற பெயர்ச் சொற்களைக் கொண்ட வரக்கூடியவகையில் சொற்றொடரொழுக்கினைச் சில குறிப்பிட்ட மாடுக்கி வகையின்கீழ் ஒட்டியே மாற்றியமைக்க முடியும். உதாரணத்திற்குப் பின்வரும் வரக்கூடியவகையில் நோக்கலாம்.

1. கண்ணன் மேசையில் பந்தை வைத்தான்
1 2 3 4
2. கண்ணன் கத்தியால் மரத்தை வெட்டினான்
1 2 3 4
3. கண்ணன் வண்டியில் ஊருக்குப் போனான்
1 2 3 4

இவற்றுள் முதலாவது வரக்கூடியவகையில் 1, 2, 3, 4 என்னும் தொடரொழுக்கில் அமைந்துள்ளது. இவ்வொழுக்கு

- 1, 3, 2, 4
2, 1, 3, 4
3, 2, 1, 4

என்றும் வகையில் மாற்றப்பட்டனவும் பொதுவான தமிழ் மொழி பேசுவோர் அதனை எடுத்துக் கொள்வர். ஆனால் அப்பொழுக்கு.

1, 4, 2, 3
4, 3, 2, 1

என அமைப்பிடத்து அவை சரிவர வரக்கூடியவரோ, என்னொரு ஐயத்தான ஏற்படுத்தவில்லையென்று. ஆனால்.

4, 2, 3, 1
1, 2, 4, 3
4, 3, 1, 2

என்றும் ஒழுங்கான தமிழ் மொழிக்கூறியதன்று என எனக்கும் உறுவர். இவ்வாறே ஏனைய இது வாக்மியங்களின் ஒழுங்குகளையும் அறிந்துகொள்ளலாம்.

2.1.3 ஆனால் வேற்றுமை உருவெற்ற சொல்லியையுடைய வாக்மிய ஒழுங்கில், மூலமே குறிப்பிட்ட வாக்மியங்களில் (2.1.1., 2.1.2) ஏற்படும் மாற்றங்களையும் போன்றன திட்டுவதில்லை. உதாரணமாக

உத்தியினது பிடி முறித்தது
1 2 3

என்றும் வாக்மியத்தின் சொற்றொடர் ஒழுங்கு முறித்தது உத்தியினது பிடி

3 1 2

என்றதான் மாற்றமையுமே தமிழ்

2, 1, 3 : பிடி உத்தியினது முறித்தது
1, 3, 2 : உத்தியினது முறித்தது பிடி
2* 3, 1 : பிடி முறித்தது உத்தியினது
3, 2, 1 : முறித்தது பிடி உத்தியினது

என்றும் ஒழுங்கில் அப்பவாக்மியச் சொற்றொடரியல்பு மாற்றமையவே மாட்டாது.

2.1.4 ஆனால் வேற்றுமை தமிழ்ந்த ஏனைய உருபுகள் சொக்ட சொற்களை யுடைய வாக்மிய ஒழுங்கமைப்புகளும், ஆனால் வேற்றுமைச் சொக்டுடைய வாக்மிய ஒழுங்கமைப்புகளுமிடையே கலையும்படும் வேறுபாட்டின் காரணத்தினால் சொற்றொடரமைப்பு முறையை ஒட்டியே விளக்கலாகியும், முன்னைப்பின் வேற்றுமைச் சொற்கள், வினைச் சொல்லினையே முடிக்கும் சொக்டாகக் கொண்டமைய, ஆனால் வேற்றுமைச் சொக்டான அப்படி அமைவதால்க்கும், ஆனால் வேற்றுமைச் சொக்ட இன்னொரு பெயர்ச் சொக்டுக்கு அடையாளமே இடம்பெறுகின்றது. இங் வேறுபாட்டினால் பின்வரும் மரபுபடங்கள் எளிதில் விளக்கலாம்.

ஊக்கமெய்யம் 2

இவ் வேறுபாட்டிற்கு மரபுவழிப்பிட்ட தமிழ் இயக்கம் காரணம் உரைக்கின்றதும் பெறக் கூடியதாக உள்ளது. நன்னூற் ஊக்கத்தை உரைகாரர் இரண்டாம் வேற்றுமை தொடக்கம் ஐந்தாம் வேற்றுமை வரை ஒத்திரக்கணித் கூறப்பட்ட பொருள்சொற்க்குக் கொடுத்தள்ள உதாரணங்களை நோக்குக, உதாரணமாக இரண்டாம் வேற்றுமைக்குரிய உருபும், பொருளும் பற்றிய நன்னூற் ஒத்திரம் பின்வருமாறு அமைகின்றது.

"இரண்டா வதனரு ஊயிய வதன் பொருள்
ஆக்க வழித்த வடைத வித்தம்
ஒத்த துடைமை காதி யாகும்"²

இச் ஒத்திரத்திற் குறிப்பிடப்படும் பொருள்களையே ஆக்கம், வழித்தம், அடைதம், வித்தம், ஒத்தம், வடைமை ஆகியவைவற்றுக்கு உதாரணங்களாகக் காண்புகைவுரைகாரர் கூறுவான்:

குடத்தை விசைத்தான்
கோட்டையை இடித்தான்
வரை வடைத்தான்
மணியைத் தறத்தான்
புலியை யொத்தான்
பொய்கை யுடைவான்

என்பவனாகும். இவற்றில் வேற்குத்திரத்திற் குறிப்பிடப்பட்ட ஆக்கம் ஒத்தம் உடைமையும் பொருள்கள் பரவுத்தையும் இரண்டாம் வேற்றுமையுமுடைய "ஐ" உணர்த்தல்களில், முடிக்குஞ் சொற்களையே வினைச்சொற்களே உணர்த்துகின்றன. இதே பொன்று நான்காம், ஐந்தாம் வேற்றுமைக்குக் கூறப்பட்ட பொருள்களையும் வேற்றுமையுமுடையவற்றி முடிக்குஞ் சொற்களையே வினைச் சொற்களே உணர்த்தித்திரக்கி இயக்கம் தரக்கணித் காட்டப்பட்டுள்ள உதாரணங்களை நோக்கி உரைவான். மூன்றாம் வேற்றுமைகளையே ஆம், ஓடி ஆகியன முறையே அருவி, உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்களை வினைச் சொல் துணைவின்றிய உணர்த்தவல்லன. எனினும் இரண்டாம் வேற்றுமை தொடக்கம், ஐந்தாம் வேற்றுமை வரையும் காணப்படும் பொதுப்படிபு என்னவெனில், வேற்றுமையேற்ற பெயர்ச் சொற்களுக்கும், முடிக்குஞ் சொற்களையே வினைச் சொற்களுக்கு மிகையெழுகின்ற தெருக்கிய தொடர்பாகும். ஆனால் இத்தெருக்கிய தொடர்பு அக்கில சொற்களுக்கும் (அதாவது வேற்றுமையேற்ற பெயர்ச் சொற்களும், வினைச் சொற்களும்) ஊக்கமெய்யத்தின் அருகே நிற்க வேண்டுமென்ற தேவைமை வற்புறுத்துவதில்லை.

ஆறாம் ஆறாம் வேற்றுமை உருபெற்ற பெயர்ச் சொத்துக்கும், பன்மிகச் சொத்துக்கும் எந்தவிதத் தொடர்புமில்லை. அந்நுடைய நெருக்கிய தொடர்பு உடையதாக அடுத்த வரும் பெயர்ச் சொத்துடனேயே பொருத்திவர்ப்பது. தமிழ் இயல்புணர்வுகளும் ஆறாம் வேற்றுமைக்குரிய முக்கிய பொருளுக்கானியே தற்போதும், யிறிதின் மீறும் என்பன ஆறாம் வேற்றுமைக்குரிய பெயர்ச்சொத்துக்கும் அனைத்துத் தொடர்பு வரும் பெயர்ச் சொத்துக்கும் இடம்பெட்ட சொற்பொருளியம் தொடர்பினையே குறிக்கின்றன.

உ+ம் : கைவினது விரல்—தத் மீறும்
 இராமனது புத்தகம்—யிறிதின் மீறும்

உரை சொற்கள் பெரும்பாலானவற்றில் உடையமை வேற்றுமை (Genitive Case) தத்மீறும் யிறிதின்மீறும் என்பனும் சொற்கள் வேறுபட்டபின் குறித்த நிற்றின்றது. உதாரணத்துக்கு

John's hand
 John's book

என்றும் வாக்மெக்கின் சொத்து. இம்மாதிரி ஆறாம் வேற்றுமை உருபெற்ற தமிழ்ச் சொத்துக்கும், அனைத்துத் தொடர்பு வரும் பெயர்ச் சொத்துக்கு மிடையே யிறிதின் முடியாத நெருக்கிய தொடர்பு இருப்பதன் காரணமாக, வாக்மிய ஒழுக்கு மாறுபடுவொழுது அனை இரண்டும் ஒன்றாகவே மாறக்கூடியன ஆறாம் வகைய வேற்றுமைகளில் இத்தினை காணப்படுவதில்லை.

உதாரணமாக : கண்ணன் கத்தியாக் வெட்டினான்

1 2 3

என்றும் வாக்மியத்தின் ஏறாம் வேற்றுமை உருபெற்ற கத்தியாக் என்றும் பெயர்ச் சொத்துக்கும் வெட்டினான், என்றும் விசைச் சொத்துக்குமிடையே கண்ணன் என்றொரு சொல் வர,

கத்தியாக் கண்ணன் வெட்டினான்.

என்று காக்மியம் பெறேன் ஒன்றாகும் அளவளாமை. ஆறாம்,

கத்தியினது பிடி முறித்தது

1 2 3

என்றும் வாக்மிய ஒழுக்கு.

பிடி கத்தியினது முறித்தது

2 1 3

என மாறியமை முடியாத மொழி இயல்பு தமிழினே காணப்படுகின்றது.

2. 2 ஆறாம் வேற்றுமையின் யிறிதீதாயியல்பு

2:2:1 பன்மிகினுடைய கண்ணன், பன்மிகினது கண்ணன் என்றும் தொடர்பின் தமிழினே இடம் பெறுவதில்லைபெரும்பாலும், பன்மிகினது கண்ணன் என்றும் தொடர் இடம் பெறாமென்றும் மேலே குறிப்பிட்டோம். இவை போன்ற பன்மிக தொடர்பின் அடுத்த ஆராயுமிடத்து ஆறாம் வேற்றுமை கருவை அடுத்த உயர்நிலைப் பெயர் இடம் பெறுது என்றும், அவ்வாறு உயர்நிலைப் பெயர் இடம் பெறின், ஆறாம் வேற்றுமை கருவை ஏற்கும் பெயரும், உயர்நிலைகளை அளவள செய்கும், என்றும் ஒரு பொதுவிவக்கணம் வகுக்கக் கூடியதாகின்றது. உதாரணமாக,

தந்தையினது மகன்

என்றும் தொடர்பின் ஆறாம் வேற்றுமை கருவை ஏற்கிறக்கும் பெயரும் அம்

பெயரைத் தொடர்ந்து இடம் பெறும் பெயரும் உயர்நிலையைச் சார்ந்தன. ஆகவே வேற்றுப்பெயர் பெறும் விவகாரத்தினால் பின்வரும் சூத்திர விதியாக அமைந்துக் கொண்டனவாக,

பெ + உடைமை & உயர் <+ உயர் >	+	பெ - உயர் <+ உயர் >	=	+	அகவது-
					<> = விதிவிலக்கு

இவ்வாறே தொடரிகள் பலவிலக்கு முன் வேற்றுமை உருபை ஏற்ற ஒரு பெயர்ச் சொல் வருகின்ற பொழுதும் ஆறும் வேற்றுமை ஏனையவேற்றுமை களிலிருந்து வேறுபடுகின்றது. ஏனைய வேற்றுமைகளில் வேற்றுமை உருபை ஏற்ற சொற்கள் அடுத்த வினைப்பயனிலை வர, ஆறும் வேற்றுமை உருபை ஏற்ற பெயர்ச் சொல்லின்பின் இடம் பெறும் பயனிலை, பெயர்ப் பயனிலையாகவே வருகின்றது.

அவர் வரத்தை வெட்டினார்
 அவர் கையால் நிற்கார்
 என்ற வாக்மியங்களையும்
 அவர் கத்தனது பின்னி
 அவர் விட்டினுடைய சொத்தக்காரன்

என்றும் ஆறும் வேற்றுமை வாக்மியங்களையும் ஒழித்து நோக்குக.

2-2-2. அடுத்த அடுக்குச் சொற்கள் வாக்மியத்தில் இடம் பெறுவதை அடுத்துக் கொண்டுமொழியில் அங்கும் ஆறும் வேற்றுமை ஏனைய வேற்றுமைகளின் தும் வேறுபடுவதைக் காணலாம். ஏனைய வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்று வருகின்ற பெயர்ச்சொற்கள் அடுத்துவரும் அடுக்குச் சொற்கள் வினைப்பயனிலையோடு ஒழுகின்றன.

தடியாகப் படர் படர் என அடித்தார்
 வீட்டுக்கு வீடு வீடு என நடத்தார்.

என்று வினைப்பயனிலையைக் கொண்டு முடியும் வாக்மியங்கள் ஆறும் வேற்றுமை உருபை ஏற்ற சொற்களை அடுத்த வருகின்றபொழுது அவ்வாறு முடியாத வேறு விதமாக வருகின்றன.

அருவியது கன கன என்ற ஒலி காடில் வீழ்ந்தது.

என்றே வேறு விதமாகவே முடியும்பொழுது அந்த வாக்மியம் நீண்ட வாக்மியமாகின்றது. இவ்வீடத்து ஒரு வினைப்பயனிலையைக் கொண்டு முடியாத நீண்ட வாக்மியமாகி முடியுபெறும் தன்மை ஆறும் வேற்றுமை உருபை ஏற்ற இடத்து இடம் பெறுகின்றது.

2-2-3. இவ்விதமாகவே ஒரு வினையால்களையும் பெயர் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்ற வாக்மிய அமைப்பின் வருகின்றபொழுதும் ஆறும் வேற்றுமை ஏனையவேற்றுமை களிலிருந்து வேறுபடுகின்றது.

ஆட்சை வெட்டிவைக்கச் சண்டைச்
 வெட்டியில் வைத்தவனைப் பிடித்தான்

என்ற வாக்கியங்கள் ஆறாம் வேற்றுமை உருபை ஏற்றியுமிடத்து வேறுபடுகின்றன.

வெட்டியில் வைத்தவனது போகும் திரும்பப்பட்டது
 ஆட்சை வெட்டிவைக்கிறது மறைந்த எடுத்தான்

என வகுவிடத்து வேற்றுமை உருபை ஏற்ற விவகாரங்களைப் பெயரின்மீது பிற்தொடர்
 பெயர்ச்சொல் வந்த பின்னரே படிக்கவேண்டிய ஏற்றின்தது.

2-2 4* இவ்வீதமாவே ஓர் அடிப்படையாக வாக்கியம் என்ன வேற்றுமைகளை ஏற்று
 வருவதற்கும், ஆறாம் வேற்றுமை உருபை ஏற்றுத் தொடரின்மை வருவதற்கும்
 வேறுபாடு காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

கண்ணன் பந்தை எறித்தான்
 கண்ணன் பந்தினால் எறித்தான்
 கண்ணன் பந்துக்கு எறித்தான்

என்று ஆறாம் வாக்கியங்கள்

கண்ணன் பந்தினது திறக்கைப் பார்த்தான்
 கண்ணன் விட்டவனது மதினால் ஏறினான்

என்று ஆறாம் வேற்றுமைவை ஏற்றமொழிபுற வருகின்றன. இந்த அமைப்
 பின்மே பார்த்துமிடத்து ஏற்ற ஒரு வாக்கியத்தை எடுத்தாலும், ஆறாம் வேற்றுமை
 உருபை ஏற்ற பெயர்ச்சொல். இக்கவகாரம் பிற்தொடர் வேற்றுமை உருபை ஏற்ற
 பெயர்ச் சொல்லை ஏற்ற பின்மே படிக்கவேண்டிய ஏற்பாடுக் காணக்கூடியதாக இருக்
 கின்றது.

2-3* இரண்டாம் வேற்றுமை இயல்புகள்

இரண்டாம் வேற்றுமை தமிழ்சொழி உட்படப் பன்ம சொழிகளில் மொழிபுற
 போகும் வேற்றுமைகளாவே அமைகின்றது. தமிழ்ச் வேற்றுமைமைப்புகளுள்
 சொந்தொடரொலுக்குக்கும் தொழுவே தொடர்புண்டு என்பதற்கு இரண்டாம்
 வேற்றுமைவும் ஆதாரமாக அமைகின்றது. பின்வரும் இரு வாக்கியங்களையும்
 நோக்குக.

- (1) மாடு வயலை உழுதது
- (2) உழவன் வயலை உழுதான்

முதலாவது வாக்கியத்தில் எழுதாயாக, ஆற்றினால் பெயராவிய மட்டு இடம்
 பெறுகின்றது. ஆறாம் மாடு தானாகப் சொல் வயலை உழவாட்டான என நாம்
 அறிவோம். அம்மாடு வயலை உழவாக்கும் உடுத்தா அக்கவாக்கியத்திலே தொன்றது
 திற்கும் இயல்பினை நோக்குக. ஆறாம் இரண்டாவது வாக்கியத்தில் உயர்நிலை
 எழுதாய் உழவன் இடம் பெற்ற போதினும் வயலை உழவன் செயலுக்குரிய கருவி
 தொன்றது தீர்க்கின்றது. மேலெழுத்த வாரியான இக்கவியத்தின் தொக்குமிடத்து
 இன்னொரு அடிப்படையாக இயல்பினைவும் இக்கு குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. அகாலது
 பெரும்பாலான மொழிகளில் ஒரு வாக்கியத்தில் உயர்நிலை பெயராகச் செயல்படு
 போகும் இரண்டாம் வேற்றுமை ஏற்றுக்கொள்ள அபித செயலுற இன்னொரு வாக்கி
 யத்தில் எழுதாயாக மாற்றியமைக்கும் இயல்பு காணப்படுகின்றன. * தமிழும் இம்

மொழி இயல்புகள் செய்துள்ளது. ஈரம் என்னுடைய சொல் உயிரில் பெயராகும் (-உயிர்). ஆனால் புலி என்னும் பெயர் உயிருடைப் பெயராகும் (+உயிர்):

அவன் மரத்தை வெட்டினான்

என்னும் வாக்கியத்தில் செயற்படு பொருளை இடம்பெறும் ஈரம் அதே வாக்மியத்தை மாற்றிவமைக்கப்பட்டது எழுவாவாக இடம்பெற முடியாது:

ஈரம் அவனை வெட்டியது.

ஆனால்

அவன் புலியைக் கண்டான்

என்னும் வாக்கியத்தில் இடம் பெறும் புலி எழுவாவாக அவ்வய முடியும்:

புலி அவனைக் கண்டது.

என்பது ஏற்படாத தயிற் வாக்கியமாகும்.

3. ஒரே உருபு தொடர்ந்து வருதல்

வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்ற சொற்கள் வாக்கியத்தில் தொடர்ந்து குறியிடப்பட்ட ஒழுக்கமென்பதில் வருகின்றபொழுது தொடர்ந்துவரும் சொற்களில் ஒரே உருபு வருவது சில வேற்றுமைகளுக்கு மட்டுமே உரிய சிறப்பம்சமாக இருக்கின்றது. நான்காம் வேற்றுமை உருபாகிய குடிக்கும் ஆனால் வேற்றுமை உருபாகிய அழவுக்கும் தொடரில் அடுத்த ஈரம் கடிவதாக இருக்கின்றது.

உதாரணமாக

எனக்கு கவிவானத்திற்கு சொன்னான்

என்றும்

கண்ணாறு மண்ணியது சொல்

நாற்றினுடைய மண்ணுடைய புத்தகம்

என்றும் ஒரே வேற்றுமை உருபுகள் வருகின்றன. ஆனால் இன்று போக்க வழக்கில்

அவனிடமும் புத்தகத்தைக் கொடுத்தான்

அவனிடமும் காணக் கேட்டான்

என்று இரண்டாம் வேற்றுமை 'து' உருபும் வருகின்றது.

4. இன்றமை வழக்கிலுள்ள புதிய வேற்றுமை உருபுகள்

ஐ. ஆர். கு. இன். அது, கன் என்ற உருபுகள் இரண்டாம் வேற்றுமையிலே குத்தி, ஏழாம் வேற்றுமை வரை வேற்றுமைகளுக்குரிய உருபுகளாக இயக்களை ஆகிரியர்கள் உறிவுள்ளனர். ஆனால் காலத்தகுருக்களால் புறம்புது வேற்றுமை உருபுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்றமை வழக்கிலுள்ள வாக்கியங்களை எடுத்த ஆராய்ச்சி பல புதிய உருபுகள் பொருளை வேறுபடுத்தக் கவனப்படுவது காணக்கடிவதாக இருக்கின்றது.

உடமைப் பொருளை உணர்ந்த அது, உடமை, உருபுகள் உறம்பட்டிருப்பினும் அவனின்ற விடு; பின்னியின்ற சட்டை என ஒரு ஆனால் வேற்றுமை உருபாகும்

மேலும் தமிழில் இடம்பெறுகின்றது. நீக்கல் மொழிகளை உணர்த்த ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபாகிய இருந்து உபயோகிக்கப்படுவது போல வளவுகளை வந்தான், வீட்டுக்காரை ஓடினால் என உகமான என்னும் உருபு உபயோகிக்கப்பட்டுகின்றது: 'கு' உருபுக்குப் பதிலாக 'என்று' என்னும் சொல் பயன்படுகின்றது:

சொந்திகக் கென்று படித்தான்
காகக் கென்று செத்தான்.

இடம்பெறாமல் 'து' உருபு பயன்படுகின்றது:

மாதுக்கை தன்னீரை வந்ததீரான்
வீட்டுக்கை மொழிகை வந்ததான்.

முடிவுரை

மரபு வழித் தமிழ் இயக்கங்களால் வேற்றுமை வற்றி விடுவதாக உறுதியேர வேண்டும். வேற்றுமைக்குள் சொற்றொடர்பெயர்ச்சுற்றுகள் சில விசேட தொடர்புகளைத் தெளிவுறுத்தினால், அத்தகைய விசேட தொடர்புகள் சில இடங்களில் விக் வகுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வடிப்படையில் தமிழ் வேற்றுமை அமைப்பிலும் சொல்வளங்களிலும் நாம் அணுகுவிட்டது மேலும் பல மொழிவியல்களை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக்கு.

அடிக்குறிப்புகள்

1. மொழிவியல், சொல்வளவியல், அணுகல்கள் பதிப்பு, திருவகல் அறத்தகம், கன்னடம், ஆத் 62
2. நன்னூல், ஆறுநூற்றாண்டில் வி. அச்சுடன், சென்னை, 14ம் பதிப்பு, 1966, ஆத். 291.
3. நன்னூல், ஆத். 196.
4. Lyons, J., Introduction to Theoretical Linguistics, Cambridge 1968 p. 294.